

Joachim Schönermarck

**Programma, Quo, Rector Academiae Rostochiensis, Joachimus Schonermarch
Iurisconsultus & P. P. ad exequias; Quas ... virgini Margaretae Eleriae
moestissimi Parentes hodie hora duodecima in templo Mariano, paratas cupiunt,
Omnes ordinum Cives Academiae amanter invitat**

Rostochi[i]: Pedanus, 1625

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn751427802>

Druck   Freier Zugang

Schonermarch, J.,

in

M. Eler.

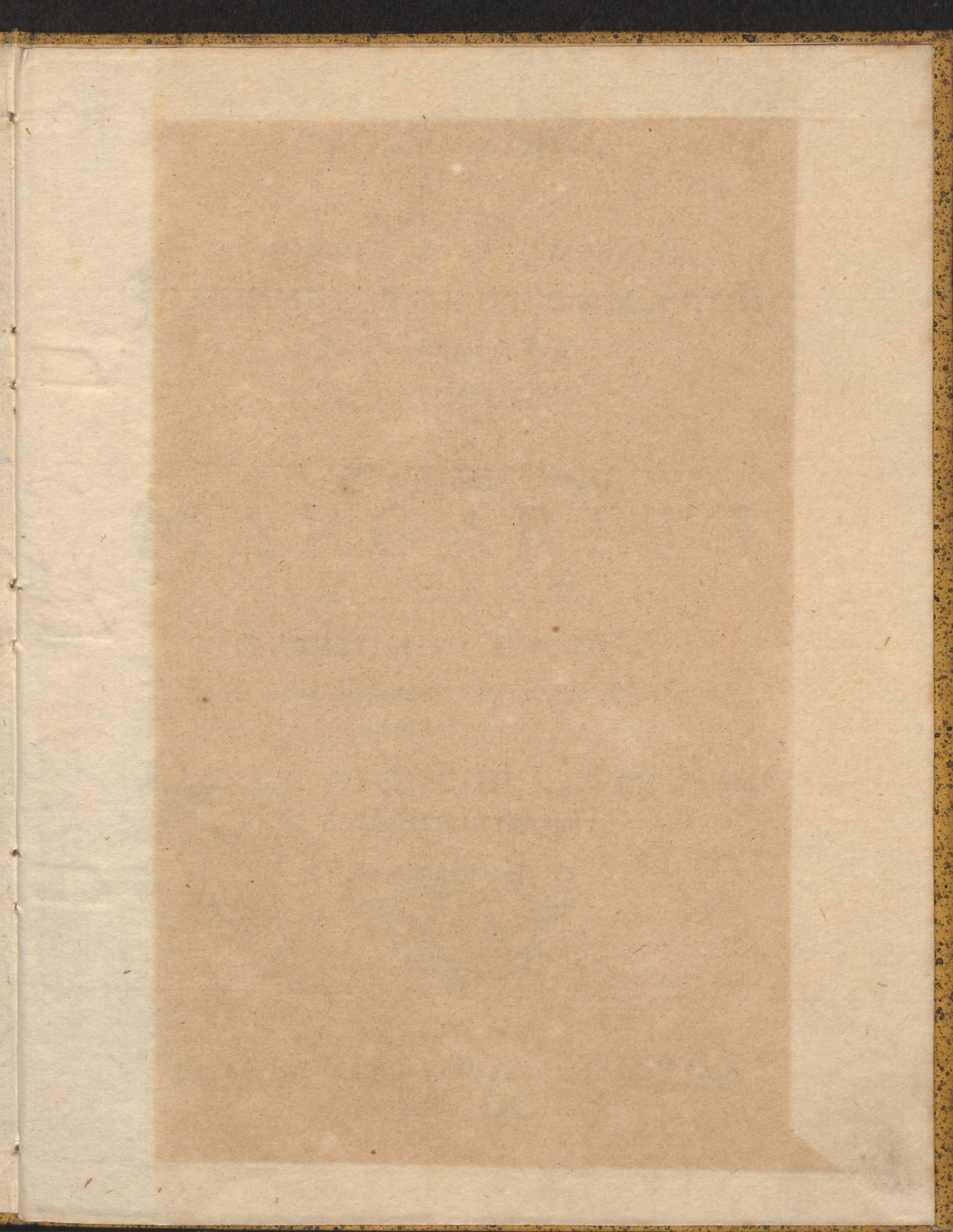
Rost. 1625.

19

PROGRAMMA,
Quo.
RECTOR
ACADEMIÆ ROSTOCHIENSIS,
JOACHIMUS SCHONERMARCH

Jurisconsultus & P. P.

ad exequias;

Quas

Pia & castissima virgini

MARGARETÆ
ELERIÆ,

mœstissimi Parentes

*hodie hora duodecima in templo Mariano,
paratas cupiunt,*

Omnes ordinum Cives Aca-
demix amanter invitat.

ROSTOCHI,
Excudebat Joachimus Pedanus Acad. Typog.
ANNO M. DC. XXV.

PROGRAMMA

Quo

RECTOR

ACADEMIAE ROSTOCKENSIS

IOACHIMUS SECHONER MARCH

Jurisperitus & P. P.

ad exequiss:

Quas

Pro C. capitula virgine

MARGARETA

ELERIA

moellissimi Parentes

Ecce hanc chrestiam in templo Adarano

parentes cupimus

Ordines ordinum Cives Aca-

demis amantissimis

Rostock

Excelsas Joachimus Pedanus Acad. Typog.

Anno M.DC.XXV

RECTOR

Academix Rostochienfis,

JOACHIMUS

SCHONERMARCH,

Jurifconfultus & Prof. P.

Uoties custodiam illam,
qua eruta ac refossa fe-
pulchris, cute carnibusq;
nudata prorsus, & acer-
vatim congefta mortuo-
rum offa fervantur, *σχελε-*
βφυλάκιον aspicimus & co-
gitamus; aspicere autem debemus sæpè,
cogitare femper; toties. Speculum quod-
dam falutiferum nobis adhuc in vita ma-
nentibus propositum fciamus: in quo cum
nosmetipfos probè fuerimus contemplati
cogitemus non aliud effe, quàm fumus, vi-
lifsimum pulverem & offa arida: atque id-
circò

A 2

circò

circò ex animis omnem fastum superbiam-
que funditus excludamus, pravissimas
peccandi consuetudines deferamus, poeni-
tentiam agamus, & fide in Christum, qui
peccata nostra omnia abluit sanguine suo,
mores nostros ad divinorum præcepto-
rum sanctitatem accommodare atque di-
rigere contendamus. Sed ô nos miseros,
quorum pectora duris genuit cautibus
horrens Caucasus! Quotus ferè quisque
est, qui, cœmiterium transiens, ossuariam
inspiciat, sibiq; suæ sortis in memoriam re-
vocet? Quis enim calvariam intuens, si
tamen intueatur, ita secum deliberat? En
tibi calvariam illam: caret pelle, caret ca-
pillamento, caret etiam carnibus, caret di-
gnitate omni: nasus extremus decidit, ut
foramen pateat foedissimum: oculorum
loco sunt duæ cavernæ profundæ admo-
dum; os ringitur: dentes partim amissi,
partim, quos ostenter, pauci. Hem, ubi
nunc coloris mira suavitas? ubi labella pur-
purea? ubi decora & nigra supercilia? ubi
oculi

oculi ludibundi, stellarum instar fulgentissimi? ubi frons explicatissima? nusquam video, magna qui vivis crispantur industria, crines: non apparent cincinnuli: non in aures: nihil hic nisi nudum & informe os video. Dicite verò vos ossa, cujus estis? divitis an pauperis, nobilis an ignobilis, clari an obscuri, eruditi an ineruditi, Regis an bajuli, Pontificis an carnificis? O vanitas vanitatum, & omnia vanitas! Doce me Jehova, vitam meam sic metiri, ut mentem acquiram sapientem. Quis hæc aut id genus similia cogitat? Deus ergo, justus ille ac misericors Deus, ut nos cogat in cogitationem tandem nostræ mortalitatis venire nolentes volentes, funera nobis frequentiora proponit atque ob oculos statuit. Elata fuit a. d. 27. Augusti mensis jam elapsi virgo ANNA ELERIA. Hodie soror ejus germana MARGARETA; isdem parentibus & majoribus, quibus p. m. ANNA, edita, effereatur, virguncula pia & optima indole, JOACHIMI ELERS

A 3

civis

civis hujus urbis spectatissimi, (Dn. NICO-
LAI E L E R S p. m. Senatoris item hujus
urbis amplissimi & de eadem rebus ipsius
dubijs optimè meriti, & G E S A E V V O L -
T E R S T O R F S filij) & M A R G A R E T A E
V V E S S E L S , (Patre M. L A U R E N T I O
V V E S S E L I O , primum almæ hujus nostræ
Universitatis Professore, deinde Superin-
tendente Ecclesiæ, quæ in Insula Femaria
Christo colligitur, tandemq; in vicina urbe
V V i s m a r i a , inter Anseaticas & Vandalicas
non postrema, Pastore vigilantissimo, &
matre, ornatissima A N N A S M E D E S ,
prolatæ) Filia. Major fuit A N N A natu,
& ut hanc ætate, sic etiam hinc abitione
præcessit. Sed quot dies? totos septem.
O vita fallax! ô vita fugax! Attendite quot-
quot in diem vivitis, non aliter, ac si vobis
cum morte pactum intercederet, cum Sa-
thana pax! Pia hæc virgo duodecimo ætatis
anno (A. C. n. 1613. die Michaëlis in hæc lucē
venit) abrepta est, ceu flos luccisus aratro.
Quid illis fiet, qui sine Deo, sine pietate, sine
vere-

verecundia vitā hīc degunt, *Sponsi Penelopes,*
nebulones, Alcinoi, in cute curanda plus a quo o-
perata, *juventus: cui pulchrum fuit in medios dor-*
mare dies, & ad strepitum citharæ cessatum duce-
recuras. Inflictum autem esse cordibus op-
timorum parentum morte hujus filiæ alte-
ra gravissimum quoque vulnus nulli dubi-
tamus, tantoque gravius priore, quanto
hoc est recentius. Attamen & ipsi non lu-
gebunt, tanquam Ethnici. Certi enim
sunt cum D. Cypriano, pios ad immorta-
litate morte transgredi: nec posse vitam
æternam succedere, nisi hinc contigerit
exire: nec esse exitum sed transitum, &
temporali itinere decurso ad æterna trans-
gressum. Hac firma consolatione se eri-
gent omnes, quotquot hæc mors virginis
p. d. afficit. Eam hodie h. duodecima in
æde Mariana tumulari curabit mœstissimus
Parens uterq;. Apud veteres id observa-
tum esse, memoriæ proditum est, ut pue-
ros puellasq;, atq; etiam adultos, ubi vi-
tam terminaverant, benè olentibus sertis
ornarent, eorumq; monumenta floribus
& o-

& odorifero gramine conspergerent: for-
tè, quod mortui vicissent aut superassent
moriendi tempus, & ut vivi se ipsos com-
monefacerent suæ vitæ, quæ instar florum
citò decedit & marcescit. Nos quoq; fu-
nus hoc, quod MARGARETAE ELERIAE
hodie hora, quam diximus, 12. ducetur, no-
stra præsentia condecoremus: nosq; com-
monefaciamus, & nobis cum morte ali-
quando colluctandum, & finem quotidie
nobis imminere. Quod cum sua sponte
facturos Academiae nostræ omnium ordi-
num ciues nobis polliceamur; tum ut fa-
ciant, eos rogamus & hortamur. P. P. Ro-
stochij sub sigillo Rectoratus nostri Kalen-
dis Septembribus Anno 1625.

verecundia vitā hīc degunt, Sp
nebulones, Alcinoi^q, in cute cura
perata, iuventus: cui pulchrum fuit
mire dies, & ad strepitum citharæ
recuras. Inlicitum autem esse
timorum parentum morte hu
ra gravissimum quoque vuln
tamus, tantoque gravius pried
hoc est recentius. Attamen
gebunt, tanquam Ethnici.
sunt cum D. Cypriano, pios a
litate morte transgredi: ne
æternam succedere, nisi hin
exire: nec esse exitum sed t
temporali itinere decurso ad a
gressum. Hac firma consol
gent omnes, quotquot hæc r
p. d. afficit. Eam hodie h. d
æde Mariana tumulari curabit
Parens uterq;. Apud veteres
tum esse, memoriæ proditum
ros puellasq;, atq; etiam adu
tam terminaverant, benè ole
ornarent, eorumq; monume

